

**CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE**

13 mai 2020

mun. Chișinău

Colegiul Penal în următoarea componență:
președinte
judecători

**Diaconu Iurie
Catan Liliana
Guzun Ion**

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de avocatul Marinescu Dumitru în numele inculpatului și a inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 decembrie 2019, în cauza penală privindu-l pe

**ARSENI Gheorghe XXXXX, născut la
XXXXX, domiciliat în XXXXX.**

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 17.03.2017 – 15.01.2019;

Instanța de apel: 07.02.2019 – 11.12.2019;

Instanța de recurs: 28.02.2020 – 13.05.2020.

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Ciocana, din 15 ianuarie 2019, Arsenii Gheorghe a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Corpul delict - automobilul de model „KIA Sorento”, cu XXXXX, care în baza ordonanței procurorului din 07 martie 2017 a fost restituit părții vătămate Găină Iurie, a fost lăsat la dispoziția părții vătămate.

Corpul delict - automobilul de model „Subaru Outback”, cu XXXXX, recunoscut în calitate de corp delict prin ordonanța organului de urmărire penală din 17 februarie 2017, a fost lăsat la dispoziția părții vătămate Tataru Serghei.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, în fapt, a constatat că, la 20 octombrie 2015, ora exactă nu a fost posibil de stabilit, aflându-se pe s XXXXX, urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, acționând intenționat, prin înșelăciune, sub pretextul procurării în viitor cu achitarea în rate, a primit în folosință de la Golban Sergiu automobilul de model Audi A3 fabricat în anul 1999, Codul VIN XXXXX cu numărul caroseriei XXXXX, numărul motorului XXXXX, XXXXX, la prețul de 3000 Euro, încheind un contract de împrumut a sumei de 3000 Euro ceia ce constituia 66.900

lei, creând intenționat impresia de bune intenții în executarea înțelegerii de cumpărare ulterioară a automobilului, după ce, fără drept legal, a vândut automobilul, iar banii obținuți i-a însușit, neachitându-i lui Golban Sergiu nici o rată conform înțelegerii inițiale, cauzându-i ultimului un prejudiciu material în proporții considerabile.

Tot Arseni Gheorghe, la 12 iulie 2016, ora exactă nu a fost posibil de stabilit, aflându-se pe XXXXX, urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, acționând intenționat, prin înșelăciune, sub pretextul procurării în viitor cu achitarea în rate, a primit în folosință de la Găină Iurie autoturismul de model „KIA SORENTO”, cu numere de înmatriculare ale Republicii Italiene, XXXXX, la prețul de 4200 Euro, achitând doar 300 Euro și încheind un contract de împrumut a sumei de 4200 Euro, ceia ce constituia 91.854 lei, creând intenționat impresia de bune intenții în executarea înțelegerii de cumpărare ulterioară a automobilului, după ce, fără drept legal, a vândut automobilul, iar banii obținuți i-a însușit, achitând-i lui Găina Iurie doar o rată conform înțelegerii inițiale, cauzându-i ultimului un prejudiciu material în proporții considerabile.

La 09 august 2016, ora exactă nu a fost posibil de stabilit, aflându-se pe XXXXX, urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, Arseni Gheorghe a primit în folosință de la Tataru Serghei automobilul de model ”Subaru Outback”, XXXXX, Codul XXXXX cu numărul caroseriei XXXXX, numărul motorului XXXXX, XXXXX, la prețul de 5800 Euro, achitând doar 1000 Euro și încheind un contract de împrumut a sumei de 4800 Euro ceia ce constituia 104.544 lei, creând intenționat impresia de bune intenții în executarea înțelegerii de cumpărare ulterioară a automobilului, după ce, fără drept legal, a vândut automobilul, iar banii obținuți i-a însușit, neachitându-i lui Tataru Serghei nici o rată conform înțelegerii inițiale, cauzându-i ultimului un prejudiciu material în proporții mari.

3. Legalitatea și temeinicia sentinței de condamnare, a fost atacată cu apel de către procuror, avocatul Marinescu Dumitru în numele inculpatului, persoana interesată Sajin Oleg, inculpatul, avocatul Geru Vasile în numele lui Tataru Serghei și apelul suplimentar depus de procuror, prin care au solicitat casarea sentinței Judecătoriei Chișinău.

3.1 Procurorul a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei cu adoptarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță.

În motivarea cererii de apel, acuzarea a invocat că sentința în cauză este considerată ilegală, fiind emisă cu aprecierea incorectă a circumstanțelor cauzei prezentate în confirmarea acestora, necesitând astfel a fi casată din următoarele considerente.

În sentința sa instanța judiciară de fond a concluzionat, că *„deși partea acuzării a apreciat acțiunile inculpatului ca fiind consumate în mod separat și respectiv, infracțiuni distincte, instanța de judecată consideră că în speță, acțiunile inculpatului, în raport cu toate părțile vătămate, constituie o activitate infracțională prelungită și*

urmează a fi calificate ca fiind o infracțiune unică, conform art. 190 alin. (1) din Codul penal”.

În speță, instanța de judecată a remarcat faptul că, toate cele 3 episoade ale inculpatului întrunesc un șir de semne generale ale unei infracțiuni prelungite, în condițiile în care Arseni Gheorghe a realizat latura obiectivă prin mai multe acțiuni identice în esență, prin aceeași metodă, în intervale relativ scurte de timp, în prezența aceluiași forme de vinovăție, a acelorași motive identice și a unui singur scop.

Respectiv, în condițiile în care în cadrul cercetării judecătorești a cauzei nu au fost stabilite careva circumstanțe de fapt ce ar indica asupra conștientizării inițiale din partea inculpatului a volumului de acțiuni ilegale pasibile și dorite a fi săvârșite, se consideră ca nefiind întrunit elementul ”intenției unice” prevăzut de legislator conform art. 30 Cod penal și deci imposibilitatea calificării cazurilor respective drept infracțiune unică.

Prin urmare acuzarea a solicitat:

Recunoașterea vinovăției inculpatului (episodul Golban Sergiu) de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal, cu stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani cu ispășire a pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Recunoașterea vinovăției inculpatului (episodul Găină Iurie) de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal, cu stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Recunoașterea vinovăției inculpatului (episodul Tătaru Serghei) de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal, cu stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art. 84 Cod penal pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial al pedepselor de numit pedeapsă definitivă în formă de închisoare pe un termen de 8 ani.

Conform art. 85 Cod penal pentru cumul de sentințe prin adăugarea parțială a părții neexecutate a pedepsei penale stabilite ca urmare a condamnării conform art. 190 alin.(2) lit. c) Cod penal dispuse prin sentința Judecătoriei Chișinău din 25.10.2016 stabilirea unei pedepse definitive sub formă de închisoare un termen de 9 ani, cu privarea de dreptul de ocupa funcții legate de gestionare valorilor materiale pe un termen de 2 ani.

Restituirea către proprietari a corpurilor delictive - autoturism „KIA Sorento n/î străin XXXXX și autoturism „Subaru Outback” XXXXX.

3.2 Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul Marinescu Dumitru în interesele inculpatului care a solicitat casarea sentinței și dispunerea achitării inculpatului în cauza penală de învinuire a lui în baza art. 190 alin.(1), art. 190 alin. (1) și art.190 alin. (4) Cod penal, din motiv că nu există fapta infracțiunii în acțiunile inculpatului.

În motivarea cererii de apel, apărărea a menționat că învinuirea ce i se aduce justițiabilului nu corespunde realității sub aspectul că acesta ar fi avut intenția anterior prestabilită de a depozita persoanele respective de autoturisme pentru ca ulterior să le înstrăineze fără a achita vreo sumă de bani pentru autoturismele respective.

Sub acest aspect apelantul a comunicat că, încă de la etapa urmăririi penale Arseni Gheorghe nu a avut un comportament viclean sau nu a avut o comportare de escroc, astfel a comunicat ce s-a întâmplat între inculpat și Golban Sergiu, Tătaru Serghei și Găină Iurie.

Apelantul a menționat că Arseni Gheorghe a achitat prima rată în bani către Găină Iurie, a achitat 300 Euro și încheind un contract de împrumut în mărime de 91.854 lei, la fel lui Tătaru Serghei a achitat 1000 Euro, prin urmare consideră că sunt obligații de ordin civil nicidecum nu este vorba despre careva momente de înșelăciune. Prin inducerea în eroare a unei sau a mai multor persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase sau ca mincinoasă a unei fapte adevărate, ca element al escrocheriei se poate manifesta prin prezentarea unor date false sau prin ascunderea unor informații a căror anunțare era obligatorie. Datele false se pot referi atât la personalitatea infractorului sau a altor persoane, cât și la unele obiecte, fenomene. Actele de înșelăciune pot fi îndeplinite pe cale verbală, în scris ori folosind ambele căi simultan, în speță nu poate fi vorba despre un asemenea element or, Arseni Gheorghe a declarat că are datoriile față de părțile vătămate prin urmare nu poate fi vorba că sunt întrunite elementele infracțiunii prevăzute art. 190 Cod penal, ori acesta a semnat contracte de împrumut unde avea calitate de împrumutat precum și a eliberat recipise conform cărora se obliga să întoarcă sumele de bani prin urmare neexecutarea de către Arseni Gheorghe a respectivelor obligații nu poate fi o infracțiune de escrocherie consumată dar este o relație civilă.

3.3 Împotriva sentinței Judecătorei Chișinău a depus apel și persoana cointeresată Sajin Oleg care a solicitat casarea parțială a sentinței contestate în partea dispunerii lăsării corpului delict la dispoziția părții vătămate Tataru Sergiu cu casarea încheierii. Emiterea unei noi decizii în această parte cu dispunerea restituirii către Sajin Oleg a automobilului și pașaportului tehnic a automobilului de model Subaru OUTBACK; Win code: XXXXX, an producere: 2004, culoare: gri, n/î XXXXX ridicat în baza dosarului penal și ordonanței din 17.02.2017.

În motivarea cererii de apel, a invocat că, el a cumpărat automobilul de model Subaru OUTBACK de la Arseni Gheorghe. Ulterior după înmatricularea automobilului la data de 19.08.2016 l-a vândut către Trifan Alexandru în baza contractului de vânzare cumpărare din 19.08.2016, și în baza procurii din aceeași dată.

După cumpărarea automobilului Trifan Alexandru nu a reușit să înregistreze contractul de vânzare cumpărare la Biroul de înmatriculare a vehiculelor, deoarece acesta, a fost stopat de către un echipaj de patrulare din cadrul INP al IGP MAI, sub motivul că acesta este anunțat în căutare. Ulterior, automobilul a fost ridicat de către IP

Ciocana, mun. Chișinău în baza dosarului penal intentat la cererea lui Tataru Sergiu și examinat de procuratura Chișinău.

Ulterior, între Trifan Alexandru și Sajin Oleg, la data de 24.07.2017 a fost întocmit un acord prin care s-a reziliat contractual de vânzare cumpărare a automobilului din 19.08.2016 și Sajin Oleg i-a restituit lui Trifan Alexandru suma de 4000 euro.

În cadrul dosarului penal 22-1-1911-17032017, partea vătămată - Tataru Sergiu, nu a depus nici acțiune civilă și nici nu a solicitat restituirea automobilului de model Subaru OUTBACK; Win code: XXXXX, an producere: XXXXX, culoare: gri, XXXXX către acesta. Ca consecință instanța de fond ilegal a decis ca acest automobil să fie transmis către Tataru Sergiu, necățind la faptul că *de iure* acesta este înregistrat cu drept de proprietate pe numele lui Sajin Oleg în baza unui contract de vânzare cumpărare valabil.

Astfel, instanța de fond prin sentința sa neargumentată, a creat o situație confuză când a transmis un automobil către o persoană - Tataru Sergiu care nu este nici proprietar și nici nu are dreptul să dispună de acest automobil.

3.4 Inculpatul a depus apel prin care a solicitat casarea sentinței și emiterea unei decizii de achitare.

În motivarea cererii inculpatul a menționat că vina în cele incriminate lui nu o recunoaște, fiindcă nu a avut scopul de a minți sau de a profita de încrederea cuiva, mai mult cu toate părțile vătămate a avut încheiate contracte de împrumut la notar. Niciodată nu s-a eschivat și mereu a fost receptiv indiferent de situație.

Când contractele erau valabile cu părțile vătămate, inculpatul a fost reținut pe un termen de 4 luni, ceea ce a afectat foarte mult asupra achitării.

Menționează că nu este criminal așa cum prima instanță a hotărât, fiindcă are careva scopuri în viață și acest fapt se demonstrează prin întemeierea unei familii, a unui copil, studiile, un loc permanent de trai, un loc de muncă stabil, ori în ședința de judecată nu s-a luat în considerație acest fapt.

Consideră că prima instanță a făcut o greșală foarte mare motivând că nu-i poate schimba măsura preventivă pe motivul că a comis infracțiunea în termenul de probă, ori acesta invocă faptul că termenul de probă i-a fost aplicat la data de 25.10.2016 iar contractele au fost încheiate pe 20.10.2015 cu Golban Sergiu, pe 12.07.2016 cu Găina Iurie, și la 09.08.2016 cu Tătaru Serghei.

3.5 Avocatul Geru Vasile în interesele părții vătămate Tataru Serghei, nefiind de acord cu sentința, a depus apel prin care a solicitat anularea dreptului de proprietate a lui Sajin Oleg asupra automobilului de model Subaru Outback, cod WIN. XXXXX, an producere XXXXX, culoare gri, n/î XXXXX, recunoașterea dreptului de proprietate după Tataru Serghei asupra automobilului de model Subaru Outback și încasarea de la inculpat în beneficiul părții vătămate Tataru Serghei prejudiciul moral în sumă de 30.000 lei.

În motivarea cererii de apel acesta a invocat faptul că în speță, nu se contestă sentința cu referire la latura penală ci la latura civilă, cu privire la recunoașterea dreptului de proprietate a automobilului de model Subaru OUTBACK.

În context, apelantul a menționat că în baza procurii, Arsenii Gheorghe a vândut acest automobil lui Sajin Oleg, perfectând actele pe numele său, deținând în prezent acest automobil cu drept de proprietate.

În speță, în mod cert s-a constatat că, inculpatul a urmărit în toate 3 episoade obținerea bunurilor părților vătămate în dauna acestora. Inculpatul convingea părțile vătămate să transmită automobilele sub pretextul achitării costului acestor automobile în rate. Însă deodată cum inculpatul intra în posesia automobilelor părților vătămate din postura de cumpărător, acesta urmărea transmiterea automobilelor obținute altor persoane, obținând profit, fără ca să-și onoreze obligațiile sale față de părțile vătămate. În mod cert, după obținerea automobilelor și transmiterea lor cu titlu oneros altor persoane, Arsenii Gheorghe nu mai era interesat de soarta acestor bunuri, nu manifesta nici un interes pentru achitarea ratelor părților vătămate, evita contactul cu părțile vătămate.

3.6 Apel suplimentar a declarat și partea acuzării, care solicită casarea sentinței pe motivul ilegalității acesteia și rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care a-l recunoaște vinovat pe Arsenii Gheorghe în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal (episodul Golban Sergiu), stabilindu-i pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis; (episodul Găină Iurie) a-l condamna în baza acestei legi, stabilindu-i pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis; (episodul Tataru Serghei), și al condamna în baza acestei legi, stabilindu-i pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 8 ani cu privarea de dreptul de ocupa funcții legate de gestionarea valorilor materiale pe un termen de 4 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art. 84 Cod penal pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial al pedepselor stabilirea unei pedepse definitive în formă de închisoare pe un termen de 10 ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semideschis, cu privarea de dreptul de ocupa funcții legate de gestionarea valorilor materiale pe un termen de 4 ani.

Conform art. 85 Cod penal pentru cumul de sentințe prin adăugarea parțială a părții neexecutate a pedepsei penale stabilite ca urmare a condamnării conform art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal dispuse prin sentința Judecătorei Chișinău din 25.10.2016 stabilirea unei pedepse definitive sub formă de închisoare pe un termen de 11 ani, cu privarea de dreptul de ocupa funcții legate de gestionarea valorilor materiale pe un termen de 5 ani.

Restituirea către proprietari a corpurilor delict - autoturism „KIA Sorento” n/î străin XXXXX și autoturism „Subaru Outback” XXXXX.

În motivarea cererii de apel suplimentar, acuzarea a invocat faptul că, în cadrul cercetării judecătorești acuzatorul de stat a modificat învinuirea adusă, în sensul

completării ei, cu punerea sub învinuire a inculpatului Arseni Gheorghe în baza art. 190 alin. (1) Cod penal (episodul cu partea vătămată Golban Sergiu), art. 190 alin. (4) Cod penal (episodul cu partea vătămată Tataru Serghei), art. 190 alin. (1) Cod penal (episodul cu partea vătămată Găină Iurie).

Prin urmare, mijlocul probatoriu, administrat legal la faza urmăririi penale și ulterior cercetat în instanța de fond, dovedesc incontestabil vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. art. 190 alin. (2) lit. c), 190 alin. (4), 190 alin. (2) lit. c) Cod penali.

Acuzarea a considerat că, instanța de fond neîntemeiat a respins puterea de acuzare adusă în sprijinul învinuirii imputate inculpatului fără o motivare plauzibilă, astfel încălcând prevederile art.101 alin.(1) CPP, conform căruia fiecare probă urmează a fi apreciată din punct de vedere al pertinentei, concluzentii, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor.

De asemenea, în opinia apelantului, este lipsită de suport legal constatarea instanței de fond, că fapta infracțională comisă de Arseni Gheorghe în privința părții vătămate Tataru Serghei, prin care ultimului i s-a cauzat un prejudiciu în mărime de 104.544 lei, în sensul art. 10 și art. 126 Cod penal, nu este întrunită condiția necesară calificării faptei conform art. 190 alin. (4) Cod penal, nefiind confirmat prejudiciul în proporții mari, ori acuzarea menționează că infracțiunea de care este învinuit inculpatul a fost săvârșită la data 09 august 2016, deci acțiunile inculpatului corect au fost încadrate în baza art. 190 alin. (1) Cod penal, fiindcă valoarea prejudiciului constituie 104.544 lei, sumă ce la data comiterii infracțiunii, potrivit art. 126 alin. (1) Cod Penal, constituia proporții mari, deoarece la acel moment valoarea bunurilor dobândite, depășeau 20% din quantumul salariului mediu lunar pe economie prognozat, ce era 5050 lei.

3.7 La data de 15 aprilie 2019, partea cointereseată Sajin Oleg a depus cerere privind retragerea cererii de apel, prin care a solicitat retragerea cererii de apel depuse împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău.

4. Prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 11 decembrie 2019, s-a admis cererea de retragere a apelului declarat de persoana interesată Sajin Oleg. S-a respins ca depus peste termen apelul avocatului Geru Vasile în interesele părții vătămate Tataru Serghei și apelul suplimentar al avocatului Geru Vasile.

S-a respins apelul declarat de avocatul Marinescu Dumitru în interesele inculpatului și a inculpatului împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău.

S-a admis apelul procurorului și apelul suplimentar declarat de procuror prin casarea sentinței Judecătoriei Chișinău și pronunțarea a unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță.

Pe Arseni Gheorghe l-a recunoscut vinovat în comiterea infracțiunilor prevăzute de:

- art. 190 alin. (1) Cod penal (episodul Golban Sergiu), stabilindu-i pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip

semiînchis.

- art. 190 alin. (1) Cod penal (episodul Găină Iurie), stabilindu-i pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

- art. 190 alin. (4) Cod penal (episodul Tataru Serghei), stabilindu-i pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 8 ani cu privarea de dreptul de ocupa funcții legate de gestionarea valorilor materiale pe un termen de 4 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art. 84 Cod penal pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial al pedepselor aplicate i s-a stabilit pedeapsă definitivă în formă de închisoare pe un termen de 8 ani și 1 lună cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții legate de gestionarea valorilor materiale pe un termen de 4 ani

Conform art. 85 Cod penal pentru cumul de sentințe s-a dispus adăugarea parțială a părții neexecutate a pedepsei stabilite prin sentința Judecătorei sect. Ciocana din 25.10.2016, stabilindu-i pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 10 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții legate de gestionarea valorilor materiale pe un termen de 5 ani.

Restituirea autoturismului de model „KIA Sorento” n/î străin XXXXX proprietarului Găina Iurie. Soarta corpului delict, autoturismul ”Subaru Outback” n/î XXXXX, de soluționat în ordinea procedurii civile.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat următoarele.

Cît privește apelul avocatului Geru Vasile, instanța de apel a subliniat că avocatul a depus apel la data de 08 februarie 2019, și a solicitat repunerea cererii de apel în termen pe motiv că partea vătămată, urmare a discuțiilor avute cu martorul Sajin Oleg a fost asigurat de către ultimul că vor putea soluționa amical situația privind reperfectarea actelor asupra automobilului pe numele său, iar în ultima zi de contestare a aflat că Sajin Oleg, prin intermediul avocatului său a contestat sentința, în sensul recuperării autoturismului menționat.

Copia sentinței Judecătorei Chișinău din data de 15 ianuarie 2019 a fost primită de către partea vătămată la data de 15 ianuarie 2019, adică în aceeași zi a pronunțării ei, prin urmare instanța de apel a considerat termenul omiterii nejustificat.

Referitor la apelurile procurorului, analizând obiectiv ansamblul de circumstanțe a cauzei, în raport cu probele prezentate instanța de apel a considerat că, argumentele procurorului cu privire la prezența în acțiunile inculpatului a semnelor infracțiunilor prevăzute de art. 190 alin. (1), 190 alin. (4) și 190 alin. (1) Cod penal și-au găsit confirmare, ca urmare a fost admis în acest sens.

Instanța de apel a menționat că prima instanță neîntemeiat și eronat a considerat acțiunile inculpatului drept o infracțiune prelungită, invocând în acest sens prevederile art. 30 din Codul penal care prevăd expres că, *(1) se consideră infracțiune prelungită fapta săvârșită cu intenție unică, caracterizată prin două sau mai multe acțiuni infracționale identice, comise cu un singur scop, alcătuind în ansamblu o infracțiune.*

(2) *Infracțiune prelungită se consumă din momentul săvârșirii ultimei acțiuni sau inacțiuni infracționale.*

Totodată, nu s-a reținut alegațiile apelanților Marinescu Dumitru și Arseni Gheorghe cu privire la faptul că între inculpat și părțile vătămate sunt relații civile, și acesta nu a avut intenția anterior prestabilită de a deposeda persoanele respective de autoturisme ca ulterior să le înstrăineze fără a achita vreo sumă de bani pentru autoturismele respective, ori anume aceste afirmații sunt combătute prin declarațiile părților vătămate și anume, partea vătămată Tătaru Serghei a invocat că „*Partea vătămată a spus că va merge la poliție dacă nu-i întoarce automobilul, însă inculpatul a comunicat că acest automobil este la așa persoane de la care nu o să-l vadă înapoi niciodată*”, partea vătămată Golban Sergiu a invocat că „*După transmiterea automobilului, aproximativ peste 1-2 luni, Arseni Gheorghe, era de negăsit și nu răspundea la apelurile telefonice*”, partea vătămată Găină Iurie a declarat că „*în luna noiembrie 2016, după câteva zile de întârziere a început să telefoneze pe numărul lui Arseni Gheorghe însă deja acesta nu mai era activ, soția acestuia nu răspundea*”, declarații care confirmă eschivarea inculpatului de la plata pentru autoturisme.

La fel, s-au respins alegațiile avocatului Marinescu Dumitru în interesele inculpatului precum că la caz nu sunt întrunite elementele infracțiunii prevăzute de art. 190 Cod penal, motivul că Arseni Gheorghe declară că are datorii față de părțile vătămate, or instanța de apel a subliniat că faptul însușirii bunurilor (autoturismelor) și vina inculpatului privind comiterea infracțiunilor de escrocherie s-a dovedit prin fapta prejudiciabilă, care după primirea bunurilor și până la pornirea urmăririi penale Arseni Gheorghe nu a executat nici o acțiune de restituire a datoriei.

Totodată, comiterea infracțiunii incriminate inculpatului s-a confirmat și prin faptul că ultimul a însușit bunurile sub pretextul procurării în viitor cu achitarea în rate a sumei de 3000 euro, 4200 euro și 5800 euro, ceea ce prin acțiunile sale inculpatul a cauzat părților vătămate un prejudiciu patrimonial efectiv și considerabil.

La calificarea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin.(4) Cod penal, instanța urma să țină cont de faptul că inculpatul a avut scopul însușirii bunurilor, fapt ce s-a confirmat din multitudinea de probe anexate la materialele cauzei, cercetate de către instanța de fond și de instanța de apel, inclusiv și prin recipisele anexate la dosar, ceea ce denotă că prima instanță neîntemeiat a încadrat acțiunile acestuia la art. 190 alin. (1) Cod penal.

De asemenea, instanța de apel a considerat neîntemeiate argumentele avocatului inculpatului cit și ale inculpatului referitor la necesitatea achitării inculpatului, or vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunilor a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată, reverificate în instanța de apel.

Cu referire la alegațiile apelanților Marinescu Dumitru și Arseni Gheorghe precum că, inculpatul nu și-a recunoscut vinovăția și acesta urmează a fi achitat, instanța nu le-a reținut, considerând-le drept o versiune de apărare, care nu este susținută de probe concludente și urmărește scopul eschivării inculpatului de la răspundere penală pentru comiterea faptelor incriminate și un drept al acestuia de a nu se auto incrimina.

Instanța de apel la individualizarea, stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului, a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod Penal și anume de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale familiei acestuia precum și de scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

În decizie a fost remarcat că pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor părții vătămate, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune. S-a ajuns la concluzia că corectarea și reeducarea inculpatului va fi posibilă prin izolarea acestuia de societate. În conformitate cu prevederile art. 76, 77 Cod contravențional și art. 79 Cod penal careva circumstanțe n-au fost stabilite.

Astfel, în limita dispozițiilor prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal al (episodul Golban Sergiu), lui Arseni Gheorghe a fost stabilită pedeapsa sub formă de 3 ani închisoare în penitenciar de tip semiînchis, în limita dispozițiilor prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod Penal (episodul Găină Iurie), i-a stabilit pedeapsa sub formă de 3 ani închisoare în penitenciar de tip semiînchis, în limita dispozițiilor prevăzute de art. 190 alin. (4) Cod Penal (episodul Tătaru Serghei), i-a stabilit pedeapsa sub formă de 8 ani închisoare în penitenciar de tip semiînchis.

Prin urmare, în conformitate cu prevederile art. 84 Cod penal pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial al pedepselor aplicate, instanța de apel i-a stabilit inculpatului o pedeapsă definitivă în formă de închisoare pe un termen de 8 ani 1 luni închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul ocupa funcții legate de gestionarea valorilor materiale pe un termen de 4 ani.

Totodată, ținând cont de faptul că inculpatul a fost condamnat prin sentința Judecătorei Ciocana, din 25.10.2016, pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. c) din Codul penal, stabilindu-i o pedeapsă sub forma de închisoare pe un termen de 3 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a exercita funcții legate de gestionarea valorilor materiale pe un termen de 2 ani, dar a fost suspendată condiționat executarea pedepsei stabilite inculpatului, pe un termen de probă de 3 ani, instanța de apel a considerat că în speță sunt întrunite condițiile aplicării prevederilor art. 85 alin. (1) Cod penal.

Subsecvent, conform art. 85 Cod penal, pentru cumul de sentințe s-a adăugat parțial partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătorei Ciocana, din 25.10.2016, stabilindu-i pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 10 ani în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de ocupa funcții legate de gestionarea valorilor materiale pe un termen de 5 ani.

Potrivit art. 162 alin. (1) pct. 4) din Codul de procedură penală, în cazul în care procurorul dispune încetarea urmăririi penale sau în cazul soluționării cauzei în fond, se hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delictelor, în acest caz banii și alte valori

dobândite pe cale criminală sau asupra cărora au fost îndreptate acțiunile criminale se restituie proprietarului sau, după caz, se trec în venitul statului. Celelalte obiecte se predau proprietarilor legali.

În acest sens, corpul delict automobil de model „KIA Sorento”, cu n/î XXXXX, care în baza ordonanței procurorului din 07 martie 2017 a fost restituit părții vătămate Găină Iurie, instanța de apel l-a lăsat la dispoziția părții vătămate.

În partea ce ține automobilul de model „Subaru Outback” cu n/î XXXXX, recunoscut în calitate de corp delict prin ordonanța organului de urmărire penală din 17 februarie 2017, Curtea de Apel a considerat că soarta acestuia urmează a fi soluționată prin înaintarea unei eventuale acțiuni în ordinea procedurii civile.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, avocatul Marinescu Dumitru în interesele inculpatului și inculpatul au atacat-o cu recurs ordinar, solicitând casarea deciziei.

6.1 Avocatul Marinescu Dumitru în numele inculpatului a invocat prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6 Cod de procedură penală, solicitând casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 decembrie 2019 și rejudecarea cauzei de către instanța de apel, din motiv că a admis o eroare gravă de fapt prin condamnarea inculpatului.

În motivare recurentul a indicat următoarele:

- învinuirea adusă inculpatului nu corespunde realității sub aspectul că acesta ar fi avut intenția anterior prestabilită de a deposeda persoanele respective de autoturisme și să le înstrăineze fără a achita vre-o sumă;

- în speță sunt prezente relații civile și nicidecum nu sunt întrunite elementele componente de infracțiunii prevăzută la art. 190 Cod penal;

- inculpatul a achitat prima rată de bani către Găină Iurie în sumă de 300 euro și a încheiat un contract de împrumut în mărime de 91.854 lei, la fel lui Tătaru Serghei a achitat 1000 euro, prin urmare consideră că sunt obligații de ordin civil și nicidecum de înșelăciune.

6.2 Inculpatul a depus recurs ordinar, fără a indica un motiv din prevederile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, solicitând achitarea sa. În motivarea recursului a invocat următoarele:

- ultima ședință a avut loc fără participarea inculpatului;

- instanța de apel nu s-a expus asupra probelor aduse de inculpat și apărătorul acestuia (contractele de vânzare- cumpărare, declarațiile părții vătămate);

- apelul depus de procuror a fost tardiv;

- nu sunt prezente elementele infracțiunii a art. 190 Cod penal, acțiunile inculpatului au caracter civil și nicidecum criminal.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privitor la opinia sa asupra recursurilor, menționând că acestea urmează a fi declarate inadmisibile, ca fiind vădit neîntemeiate și lipsite de temeiuri legale.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestora din următoarele considerente.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală *instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.*

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent, or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

8.1 Avocatul Marinescu Dumitru în recurs a invocat ca temei de casare a deciziei instanței de apel prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală care prevede că, *hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.* Astfel, pct. 6 din norma menționată conține 5 temeiuri pentru a supune recursului hotărârea contestată, care urmează a fi invocate și argumentate de către recurent, însă avocatul nu a concretizat pe care din aceste temeiuri își fundamentează recursul

După cum rezultă din conținutul recursului, autorul acestuia nu este de acord cu condamnarea lui Arseni Gheorghe în baza art. 190 alin. (1), 190 alin. (4) și 190 alin. (1) Cod penal, considerând că instanța de apel a admis erori de drept și de fapt care au afectat dreptul inculpatului la un proces echitabil.

La acest capitol, Colegiul penal constată că instanța de apel, respectând prevederile art. 414 Cod de procedură penală, a supus unei verificări minuțioase, sub toate aspectele, probele prezentate de părți pe care le-a apreciat în mod obiectiv, din punct de vedere al pertinentei și concludenței, ce nu trezesc careva dubii și care au format convingerea instanței că vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunilor imputate a fost dovedită integral, iar acțiunile lui corect au fost încadrate de către instanța de apel în prevederile art. 190 alin. (1), 190 alin. (4) și 190 alin. (1) Cod penal.

Concluziile instanței de apel privind vinovăția inculpatului sunt descrise detaliat în descriptivul deciziei instanței, pe care instanța de recurs și le însușește sub aspectul stării de fapt a cauzei așa cum au fost reținute de instanța de apel.

Colegiul penal atestă că, prezența în acțiunile inculpatului atât a elementelor care caracterizează latura obiectivă a infracțiunilor imputate, cât și a celor care caracterizează latura subiectivă a acestor infracțiuni, a fost dovedită prin materialele

cauzei acumulate în cadrul urmăririi penale și examinate în cadrul ședințelor judecătorești ale instanțelor de fond și de apel. Astfel, se constată că în cauză s-au stabilit toate elementele componente ale infracțiunilor imputate lui Arseni Gheorghe, inclusiv vinovăția acestuia, după cum rezultă din decizia instanței de apel, care s-a pronunțat asupra circumstanțelor de fapt și și-a motivat concluziile prin cumulul de probe pertinente și concludente, administrate pe parcursul judecării cauzei și ulterior apreciate în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, în mod obiectiv.

Colegiul menționează că motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului, care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atât timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, așa cum s-a procedat, de altfel, în cauza de față.

Se resping alegațiile apărătorului privind prezența elementelor infracțiunii prevăzute de art. 190 Cod penal și în acest aspect Colegiul penal accentuează că, obiectul juridic îl constituie relațiile sociale cu privire la libertatea manifestării de voință și minimul necesar de încredere. În art. 190 Cod penal, noțiunea „*dobândirea ilicită*” are sensul autentic de „*sustragere*”. Nu există niciun temei de a afirma că infracțiunile prevăzute la acest articol nu sunt infracțiuni săvârșite prin sustragere. Înșelăciunea și abuzul de încredere apar în componența escrocheriei în rol de acțiuni adiacente care asigură îndeplinirea acțiunii principale. Prin intermediul înșelăciunii și abuzului de încredere făptuitorul exercită o influențare psihică asupra conștiinței și voinței victimei. Deși, în aparență, victima își transmite bunurile benevol către făptuitor, acesta nu este decât o „*prezentare scenică*” făcută cu scopul de a demonstra celor din jur caracterul „*legitim*” al tranzacției efectuate.

Conform declarațiilor părților vătămate, inculpatul a făcut cunoștințe pentru obținerea bunurilor prestate, inițiind condiții în tranzacțiile date, reprezentat prin sumele inițiale plătire, ratele și perioada de achitare a restului sumelor, documentele sub formă de procură sau contract. Conform proceselor verbale de audierea, rezultă că inculpatul a înaintat termenul de achitare pe care o să-l respecte, și sancțiuni în caz contrar. Termenul de achitare pentru fiecare tranzacție fiind 12 luni. Din declarațiile părților vătămate, inculpatul achita prima rată iar peste un timp nu răspundea la telefon, motivul fiind situația precară și schimbarea locului de trai.

În altă ordine de idei, Colegiul penal reține că în perioada comiterii infracțiunilor incriminate, inculpatul prin sentința Judecătoriei Ciocana din 25.10.2016 a fost judecat în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal la 3 ani închisoare, iar conform art. 90 Cod penal a fost suspendată executarea pedepsei pe 3 ani termen de probațiune. Astfel, a confirmat că inculpatul nu a conștientizat cele săvârșite și a continuat activitatea infracțională, săvârșind pe cauza dată 3 episoade de escrocherie.

Astfel, Colegiul menționează că motivele invocate în recurs sunt neîntemeiate și constituie o interpretare subiectivă a recurentului, iar instanța de apel corect s-a expus

asupra fiecărui argument din apelul declarat de procuror, motivare pe care instanța de recurs o acceptă și pentru a evita repetări inutile le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CEDO, care în pct. 37 a hotărârii în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În urma celor expuse, Colegiul penal concluzionează că hotărârea recurată corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, este legală și întemeiată, iar temeiurile invocate nu persistă în cauză și prin urmare, argumentele invocate de inculpat și avocat nu au suport probatoriu și contravin probelor administrate. Prezența circumstanțelor nominalizate permit instanței de recurs să decidă asupra inadmisibilității recursului declarat, pe motiv că acesta este vădit neîntemeiat.

8.2 Referitor la recursul ordinar declarat de inculpat la 26.02.2020.

După cum rezultă din materialele dosarului, cauza penală a fost judecată în ordine de apel cu participarea inculpatului și a avocatului acestuia, dispozitivul deciziei fiind pronunțat la 11.12.2019, în ședința de judecată în care participanții la proces au fost înștiințați despre faptul că decizia motivată va fi pronunțată la 09.01.2020, ora 14.00 (f.d. 209-210, vol. IV).

Potrivit procesului-verbal din 11.12.2019, avocatul Marinescu Dumitru a fost prezent la pronunțarea dispozitivului. La pronunțarea deciziei integrale din 09.01.2020, inculpatul a fost prezent, fapt dovedit prin semnătura acestuia pe recipisă (f.d. 251, vol-IV).

Una din cerințele obligatorii, la depunerea recursului, se referă la respectarea termenului de declarare a acestuia de către titularii cererii respective. În corespundere cu prevederile art. 422 Cod de procedură penală, termenul de declarare a recursului este de 30 de zile de la data pronunțării deciziei instanței de apel. Ca atare, termenul de recurs are caracter imperativ, în sensul că depășirea lui atrage decăderea din dreptul de a exercita calea de atac, iar recursul declarat după expirarea termenului se consideră ca tardiv, deoarece legea procesual-penală nu prevede posibilitatea de repunere în termen a recursului.

În același context se relevă că, potrivit dispozițiilor art. 230 alin. (2) Cod de procedură penală: *„în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen”*.

Pe cale de consecință, având în vedere cele consemnate supra, Colegiul reține că, în cauza deferită judecătii, termenul de declarare a recursului a fost omis de către recurent, respectiv argumentele aduse de acesta în cererea de recurs nu vor fi preluate pentru examinare, partea fiind decăzută din dreptul de a exercita această cale de atac.

Relevante în acest sens sunt și unele aspecte ale principiului securității raporturilor juridice ce se conțin în hotărârea CtEDO din 05 iunie 2012 în cauza Ghirea contra Moldovei, unde s-a statuat că: „... principiul egalității armelor, care reprezintă unul din elementele noțiunii mai largi a procesului echitabil – presupune că fiecare parte beneficiară de o posibilitate rezonabilă de ași prezenta cazul în condițiile, că nu ar pune-o într-un dezavantaj substanțial în raport cu cealaltă parte.” Prin alte cuvinte, aplicarea regulilor referitoare la termenele limită este de natură să aducă atingere principiului egalității armelor în cazul în care părțile nu beneficiază de aceleași mijloace pentru a-și susține argumentele în fața instanței.

În această ordine de idei, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție consideră, că recursul ordinar declarat de inculpat este inadmisibil, ca fiind declarat peste termen.

9. În temeiul art. 432 alin. (1) – (2) pct. 2), 4) Cod de procedură penală, Colegiul Penal

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 decembrie 2019, în cauza penală privindu-l pe Arseni Gheorghe XXXXX, de către avocatul Marinescu Dumitru în numele inculpatului ca fiind vădit neîntemeiat și de către inculpat ca fiind declarat peste termen.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 10 iunie 2020.

Președinte

Diaconu Iurie

Judecător

Catan Liliana

Judecător

Guzun Ion